Предлог решења

Скупштина града Ужица, на седници одржаној __.__2018.године, поступајући по предлогу Тановић Милутина из Ужица, ул. Х.Јерковића бр.10/14, за понављање поступка окончаног решењем Скупштине града Ужица I број 465-15/01-1 од 22.12.2011. године, у предмету оглашавања ништавим решења Народног одбора Среза Ужичког број 5753/54 од 23.10.1954.године, на основу члана 213. Закона о општем управном поступку ("Сл.гласник РС", број 18/2016), члана 246. став 3, а у вези са чланом 239. и 245. Закона о општем управном поступку ("Сл.лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и "Сл. гласник РС", број 30/10) и члана 67. Статута града Ужица ("Сл.лист града Ужица", број 25/17-пречишћен текст), доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се, захтев Тановић Милутина из Ужица, улица Хероја Јерковића број 10/14, за понављање поступка окончаног решењем Скупштине града Ужица I број 465-15/01-1 од 22.12.2011.године, којим је одбијен захтев именованог за оглашавање ништавим решења Народног одбора Среза Ужичког број 5753/54 од 23.10.1954.године.

О б р а з л о ж е њ е

Тановић Милутин из Ужица обратио се Скупштини града Ужица предлогом од 27.10.2016.године, за понављање поступка окончаног решењем Скупштине града Ужица I број 465-15/01-1 од 22.12.2011.године, и оглашавање ништавим решења Народног одбора Среза Ужичког број 5753/54 од 23.10.1954.године.

У предлогу истиче да пре доношења решења чији поништај тражи није донет никакав акт о одузимању земље из приватног поседа, да примерак оспорених решења никада није достављен породици Тановић, да је на основу истих располагано имовином у власништву Врбић Милије, да је њега наследио син Врбић Сретен, кога је наследио син Радисав Ракић, затим Радисава син Тановић Видоје, а Видоја син Тановић Милутин, као и да је породично име Врбић замењено породичним именом Тановић, што доказује родном граном цркве стапарске. Затим, наводи да је његов предак Врбић Милија из Дријетња од Комисије за расподелу имања откупљене од качерских турака проглашен сопственикoм на имање "Потес Борићи" у мерама и границама, што доказује актом Суда општине качерске из 1873.године, те уверењем Суда општине ужичке да је за исто његов деда Радисав Ракић био порески обвезник. Првобитним премером 1934. године, на имању "Потес Борићи" формирају се 6 кат.парцела, без промене власника, а наредбом о ревизији 1948.године, наведена имовина је прекњижена без икаквог поступка у корист Народних одбора и бива уписана као сеоска општренародна имовина. Тада су формирани поседовни листови 156 и 134, којима се прекњижава власништво његових предака, и то од стране службеног лица Кремић Миливоја који је за поверенике поставио два слепа лица, који нису били житељи села Дријетањ, те ни познаваоци сеоских прилика што доказује потврдом Међуопштинске организације слепих бр.10/2002 од 11.02.2002. године. На крају истиче да се на овако формираним листовима, који немају својство управног акта није могао вршити пренос приватне својине у сеоску, односно општенародну имовину, нити су се могле доносити одлуке Народних одбора, а да су искључиво на њима донета решења чију апсолутну ништавост тражи.

Уз изнето наводи и разлоге због којих предлаже понављање поступка, а на основу члана 245. тачка 1. и 2. и 239. тачка 1, 2, 3, 5, 6. и 9. Закона о општем управном поступку, те уз раније поднету документацију истиче да решења чије се оглашавање ништавим тражи нису оверена од доносиоца органа, нити потписана од службеног лица које је донело решење испред органа назначеног у решењу, као и да иста нису заведена у протоколима, што доказује актима Историјског архива број 03-1342/2 од 31.11.2012. године и 03-1382/2 од 12.12.2012.године, те уверењем Градске управе за урбанизам, изградњу и имовинско правне послове, Одељења за правне послове од 17.08.2012. год.

Такође, прилаже и копију решења Вишег суда у Ужицу Рех.бр. 37/13 од 09.04.2014.године, којим је усвојен захтев за рехабилитацију његовог оца сада пок. Тановић Видоја бив. из Дријетња, општина Ужице, којим је утврђено да је исти био жртва прогона из политичких и идеолошких разлога, као и да се поништава решење Комисије за бирачке спискове при Среском народном одбору у Т.Ужицу број 3023 од 19.03.1947.године и укидају све правне последице проистекле из наведеног прогона и насиља.

Поред тога приложио је и копију решења Окружног суда Пл. 331/47 од 29.04.1947.године (спор због својине земљишта између НОО и Тановић Видоја) и копију поседовног листа број 129 КО Дријетањ (ревизија 1948.године), који се налазе у ранијим списима предмета, те копију страна 137 и 236 из књиге Водич кроз историјски архив (који се односи на формирање и рад Народног одбора општине Бела Земља-Бела Земља и Месног народног одбора општине Качер-Качер) и решење Окружног суда у Ужицу број Кж. 233/97 од 29.05.1997.године, којим је уважена жалба окр. Тановић Милутина и укинута пресуда Општинског суда у Ужицу, К.бр. 229/96 од 05.03.1997. године (која се односи на кривично дело пустошења шума) и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Поступајући по наведеном предлогу, увидом у списе предмета утврђено је да је Скупштина града Ужица донела решење I број 465-15/01-1 од 22.12.2011.године, којим је одбијен захтев Тановић Милутина из Ужица, ул. Хероја Јерковића број 10/14 за оглашавање ништавим решења Народног одбора Среза Ужичког број 5753/54 од 23.10.1954.године.

Наиме, након проведеног поступка и увида у приложене и прибављене доказе, ценећи све наводе подносиоца захтева, констатовано је да је предметно решење за које се тражи да се огласи ништавим, донето по тада важећим прописима, као и да се земљиште којим је располагано наведеним решењем у катастру није водило на име подносиоца захтева, нити на његовог правног претходника, па је утврђено је да нема законске неправилности која је предвиђена као разлог ништавости, те је Скупштина града Ужица донела горе наведену одлуку.

За законитост поступака уписа у катастарском операту, односно како је предметно земљиште са Врбић Станимира и осталих мештана уписано као Добро села Качер у 1948.години није надлежна Скупштина града Ужица.

Решење Скупштине града Ужица I број 465-15/01-1 од 22.12.2011.године Тановић Милутин је примио 29.12.2011.године, на које није изјавио жалбу.

О осталим појединачним захтевима није одлучивала Скупштини града Ужица, имајући у виду да је Управни суд , Одељење у Крагујевцу донело:

- Решење I-2 258/10 од 01.12.2011.године, којим се захтев Тановић Милутина из Ужица за оглашавање решења СО Т.Ужице број 03-8425/1 од 19.09.1966.године одбија, јер је такав акт донет под бројем 465-5/97 од 06.11.2002.године;
- Решење I-3 259/10 од 01.12.2011.године, којим се захтев уважава и решава тако што се одбија захтев Тановић Милутина из Ужица за оглашавање ништавим решења СО Т.Ужице број 01-10092 од 24.06.1965.године;
- Решење I-2 260/10 од 01.12.2011.године, којим се захтев уважава и решава тако што се одбија захтев Тановић Милутина из Ужица за оглашавање ништавим решења Савета за привреду и финансије НО Општине Бела Земља од 29.10.1956. године.

Поступајући по наводима подносиоца предлога које износи као разлог за понављање поступка актом Историјског архива број 03-321 од 23.02.2017.године прибављене су оверене копије документације, односно решења чије се оглашавање ништавим тражи, а које су оверене од тадашњег органа доносиоца и потписана од службеног лица које је донело решење. Подносилац предлога је са истим упознат и примерак оверених преписа му је уручен.

Решење Вишег суда у Ужицу Рех.бр. 37/13 од 09.04.2014.године, којим је усвојен захтев за рехабилитацију сада пок. Тановић Видоја бив. из Дријетња, општина Ужице, којим је утврђено да је исти био жртва прогона из политичких и идеолошких разлога, као и поништај решења Комисије за бирачке спискове при Среском народном одбору у Т.Ужицу бр. 3023 од 19.03.1947.године којим се укидају све правне последице проистекле из наведеног прогона и насиља нису од утицаја у овом постуку јер у вези са истим није било никаквог одузимања непокретности, односно конфискације имовине.

Решење Окружног суда Пл. 331/47 од 29.04.1947.године (спор због својине земљишта између НОО и Тановић Видоја), копија поседовног листа број 129 КО Дријетањ (ревизија 1948.године) и решење Окружног суда у Ужицу број Кж. 233/97 од 29.05.1997.године, којим је уважена жалба окр. Тановић Милутина и укинута пресуда Општинског суда у Ужицу, К.бр. 229/96 од 05.03.1997. године, која се односи на кривично дело пустошења шума, су се налаза у ранијим списима предмета и била предмет оцењивања приликом доношења раније одлуке.

Такође, копије из књиге Водич кроз историјски архив (стране 137 и 236, које се односе на формирање и рад Народног одбора општине Бела Земља-Бела Земља и Месног народног одбора општине Качер-Качер) не могу бити разлог за понављање поступка који могу довести до другачијег решења.

Одредбом члана 239. Закона прописано је да ће се поступак окончан решењем против кога нема редовног правног средства у поступку (коначно решење) поновити: ако се сазна за нове чињенице, или се нађе или стекне могућност да се употребе нови докази који би, сами или у вези са већ изведеним и употребљеним доказима, могли довести до друкчијег решења да су те чињенице, односно докази били изнесени или употребљени у ранијем поступку (тачка 1.), ако је решење донесено на основу лажне исправе или лажног исказа сведока или вештака, или ако је дошло као последица дела кажњивог по кривичном закону (тачка 2.), ако се решење заснива на пресуди донесеној у кривичном поступку или у поступку за привредни преступ, а та пресуда је правоснажно укинута (тачка 3.), ако се решење органа који је водио поступак засниива на неком претходном питању, а надлежни орган је то питање решио битно другачије (тачка 5.), ако је у доношењу решења учествовало службено лице које је по закону морало бити изузето (тачка 6.) и ако лицу које је требало да учествује у својству странке није била дата могућност да учествује у поступку (тачка 9.).

Имајући у виду напред изнето, утврђено је да је предлог за понављање поступка благовремен, да је исти поднело овлашћено лице, те ценећи све околности на којима се предлог заснива, утврдио да исте битно не утичу на коначно решење, односно да их је ораган разматрао у ранијем поступку не би довеле до другачијег решења, те тиме нису испуњени ни услови из одредби члана 239. тачка 1, 2, 3, 5, 6. и 9. Закона о општем управном поступку, па је у складу одлучено као у диспозитиву.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија РС у Београду, у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема овог решења. Жалба се предаје поштом препоручено или непосредно преко ове управе са накнадом од 460,00 динара уплатом на жиро рачун Републике Србије број 840-742221843-57 са позивом на број 97 90-035.

СКУПШТИНА ГРАДА УЖИЦА
I број 465-15/01-1 од __.__.2018.године

ДОСТАВИТИ:
1.Тановић Милутину из из Ужица,
Ул. Хероја Јерковића бр. 10/14
2. ГЈП Ужице
3. У предмет

ПРЕДСЕДНИК
СКУПШТИНЕ ГРАДА УЖИЦА

Бранислав Митровић

ГРАД УЖИЦЕ
ПИСАРНИЦА
ГРАДСКЕ УПРАВЕ
ПРИМЉЕНО 27 ОКТ 2016
Орг. јед.
I 465-15/01

Град Ужице
Скупштини општине града Ужица

Подносилац предлога: Тановић Милутин, Ул. Хероја Јерковића 10/14, Ужице
Примерака 12 за сваког члана извршног Савета

- Предлог за понављање поступка, органу који је донео коначно решење, а то је другостепени орган, у првостепеној надлежности и донео коначно решење као законски следбеник Народних Одбора, а предлог за обнову поступка, подоси се на осову члана 245т1и тачке 2 закона о Управном поступку.

- Другостепени орган је окончао поступак управни, у првом степену, решењем Скупштине Општине Ужица – 1-број 456-15/01 од 22.12.2011.год. по истом решењу је одбијен захтев предлога предлагача, да се Огласе ништавним решења у захтеву означена од 30.10.1997.год., а решаван је захтев на Скупштини Општине Ужица на 13 седници 01 број 06-33/97 од 30.12.997.год., и одлука је на истој седници донета, да се предмет, правне ствари врати поново у скупштинску процедуру, утврде чињенице и законитост па у некој наредној седици достави нацрт решења за одлучивање Скупштини Општине. Доказ, прилажем уверење одељења за општу управу и скупштинске послове 07 бр 456-5/97 од 09.02.2000.године.

- Но како орган који припрема нацрт решења није знао, или није хтео да се бави, предметом правне ствари, поред мојих интервенција и усмених и писмених поднесака, секретар Општине Мира Јанковић позвала ме је ус вој кабинет и рекла ми „Наши правници не знају даураде правну ствар о којој је реч у поднетом захтеву, сачекај да ти фотокопирам цео предмет, па ти 15 дана са предметом иди у Београд у Министарство или Врховни Суд Србије и замоли да ониураде нацрт решења, а ми ћемо га кад дођеш узети и показати на Скупштини Општине као свој, па како се на Скупштини одлучи.“ У Врховном суду сам све објаснио, предао предмет и нацрт решења је био готов након 8 дана, потом сам донео и предао Мири Јанковић а примерке за одељење Опште Управе и Скупштинске послове општине Ужица. Након добијеног нацрта решења општински орган управе за скупштинске послове скида предмет са дневног реда, тако да је уследио поновни нов поднесак, са још прикачених накнадно решења НО општине Бела Земље, и решења Скупштине општине Титовог Ужица укупно 6

решења у поднетом новом предлогу упућен Скупштини Општине Ужица по захтеву предлагача од 22.08.2001.год. а по истом захтеву од 22.08.2001.год. одлучена је решењем Скупштине Општине Ужица -1- бр 465-15/01 од 22.12.2011. године.

- Понављање поступка се врши благовремено, пре истека рока, два месеца до 5 година, а у складу са законом члана 239 тачке 1 та 2 та 3 та 5 та 6 и та 9 Закона о Управном поступку, и то од овлашћеног лица, и то да су околности и нови докази који се прилажу вероватни у складу цитираним одредбама Закона о Управном поступку.

- Иницијативу са понављање поступка дао је тужилац Вишег јавног тужилаштва Ужица, који је одвојио време од четири ипо сата, од 10-15:30 сати и истом приликом први уочио не само да није спроведен поступак по одређеном закону у време настајоња спорног односа, већ и да решења нису ни оверена од доносиоца органа, нити су потписана од службеног лица које је донело решење испред органа назначеног у решењу, па ми је предложио да извршим проверу, постоје ли иста решења заведена у протоколима, књига доносиоца решења, па иста не постоје заведена у протоколима заведена доносиоца решења. Доказе прилажем из историјског архива Ужица а исте сам предао правобраниоцу и на увид шефу правне службе Златић Предрагу па ми је и он издао Обавештење о свом налазу и констатацију дана 17.08.2012.год. то значи, након донетог решења од Скупштине општине Ужица од 22.12.2011.год. по коме се тражи обнова поступка. Извештаји историјског архива долази од 30.11.2012.год. број 03-1342/2 и Историјског архива од 12.12.2012. бр 03-1382/2.

- Док сам у Историјском архиву Ужица претраживао књиге протокола за спорна решења Народног одбора и СОТ Ужица, понудили су ми у архиву и књигу Водић кроз историјски архив, да би олакшали проналажење, па смо успут прегледајући књигу наишли на страницу 137 на којој Народни одбор општине Беле Земље, Бела Земља од 1947. функционише у саставу Среза ужичког од 01. октобра 1947. до априла 1952.год. а од априла 1952.год. ради као Народни Одбор општине Бела Земља, доказ се прилаже страница 137 из књиге Водич кроз Историјски архив, даљим претраживањем исте књиге наишли смо на страницу 236 Месни Народни Одбор Качер од 1944 до 1947 у коме пише, почетком 1946.год. а престао са радом 30. септембра 1947.год. а подручје месног народног Одбора Качера ушао у састав Месног

Народног Одбора Бела земља. Грађа обухвата период од 1945 до 1947.год.

- У поседовном листу од првобитног примера из 1934. године број 129 за КО Дретањ били су уписани приватна физичка лица као држаоци и власник имовине Ракић Сретенов Радисав са својом браћом и рођацима, а то су Врбић Милије из Дретња унуци. Милија Врбић из Дретња је на законит начин стекао имовину мрсто звано Патее Барићи по одлици суда општине качерске ће од комисије за расподелу имања, проглашен за правог сопственика непокретности откупљене од Качереиг турака у мерама и границама како пише у одлуци Суда Општине Качере Н.Ж. – 6265 од 03.08.1873год.

- Иначе, Милија Врбић из Дретња је тобџија и барјактар у ослободилачким ратовима Србије против Турака и надимак му је ратни био Тане, па су му унуци присвојили надимак мислим на своје презиме. Доказ се прилаже, на име Милије Врбић из Дретња о стицању имовине по одлуци суда општине Качереке од 03. августа 1873.год. НЖ6265 на место звано Патее Барићи, парче имања у једном комаду села Дретањ.

- Напред поменута имовина „Патее Барићи“ првобитним државним примером 1934.год. који су извршиле руске службе катастра за потребе Краљевине Југославије добила је нумеричке бројеве кат. парцела 1450, 1451, 1452, 1453, 1454, 1428/1 и 1428/2 све КО Дретањ, Ужице.

- Од Врбић Милије имовину је наследио његов син Врбић Сретен од Сретена његов син Ракић Радисав од Радисава његов син Тановић Видоје од Видоја син Тановић Милутин подносилац предлога. Преци подносиоца предлога су од дана стицања својине, мирно живели на напред означеној имовини, подизали и дом и породице, Врбићи, Ракићи, Тановићи то је једна иста породица. Доказ прилажем од историјског архива цркве стапарске родна грана у Ужицу.

- Почетком 1946.год. народоослободилачки одбор општине Качер почео са радом 1946.год. исти је престављо из Качера Брковић Василије који је тужио Тановић Видоја из Дретња, због својине за напред означену имовину Потес Барићи тужбом пред Сресим судом Ужица П-110/46 год и исту пресуду је укинуо Окружни Суд Тит. Ужица као и поступак ком је претходио до тужбе услед недопустљивости редовног правног пута. Прилог доказ решење Пл – 331/47 од 29. априла 47.године.

- Пошто су одбијени са тужбеним захтевом напред поменутим решењем и разишли са народним одбором Трипкове и Мачката, народни одбор Качера је се поново формирао од Дретња и Мачката и дошао на Белу Земљу у саставу Среза Ужичког од 01. октобра 1947.године до 30.јуна 1957. год. Доказ прилажем страница књиге 137 вадиће се кроз историјски архив за Народни Одбор општина Бела Земља од 1947 до 1957.

- Дакле настајање спороног односа и критички моменат, је долазак, улазак у имовину напред означену 1946-1947 долазак народног одбора на Белу Земљу и његово формирање са почетком радних активности, чему се успротивио отац предлагача Тановић Видоја син Ракић Радисава.

- Због супростављања народном одбору Беле Земље штитећи своје имовинско право, Тановић Видоју од оца Ракић Радисава из Дретња одузето је право гласа, брисање из бирачких спискова и истеран са државне службе железнице Ужица 1947.год. након проведених 27 година радног стажа као руководилац скретница.

- Рехабилитован је Решењем Вишег Суда у Ужицу Реш.бр. 37/13 од 09. априла 2014. године. Утврђено је да је исти био жртва прогона из политичких и идеолишких разлога. Поништено је решење комисије за бирачке спискове при Срееском Народном одбору у Ужицу и укидају све правне последице проистекле из наведеног решења прогона и насиља. Доказ прилажем решење Рех број 37/13 од 09.04.2014. године.

- Из ових напред цитираних и непобитних нових доказа, произилази неспорначињеница да је непознато Н.Н. лице самовласно фалсификовало поседовни лист од првобитног фржавног примера из 1934.год. број 129 тако што је прекрижио оловком – мастилом уписане кориснике и власнике уписане у поседовном листу 129 а испод прецртаних корисника и власника уписао својеручно Добро Месног Народног Одбора Бела Земља. То значи да је НН лице ступило у облигациони однос између Народног Одбора беле Земље и катастра непокретности (елаборат катастра за КО Дретањ) и сачинило ништав правим посао пре ревизије катастра 1948. године.

- Нико од надлежних органа није се бавио тиме да утврди о чијем се рукопису ради, по чијем налогу и је ли то лице које је поништило уписане у поседовном лицу овлашћено службено лице било из састава Народног Одбора Беле Земље или из састава службе за катастар непокретности у 1947. години. Тек накнадно ревизијом_катастра 1948. год. формиран је поседовни лист 134 за

КО Дретањ и поседовни лист 156 за Качер и то уз ангажовање повериоца два потпуно слеба лица без остатка вида из општине Чајетине села Мачката Милисава Марића и Радомира Шопаловића који никад нису били живитељи села Дретња и нису могли познавати прилике Дретња. Доказ прилажем Потврда савеза слепиј од 11.02.2002.год. број 10/2002 Ужице.

- По схватању подносиоца предлога за обнову поступка, тај облигациони однос, склапањем, између катастра непокретности, и народног одбора Беле Земље 1947. године доласком на Белу Земљу и брисање из поседовног листа 129 физичких лица држаоца, је који су били уписани па лице НН уписала својеручно Дабра Народног Одбора Беле Земље је претходно питање, за поседовне листове 134 и 156 КО Дретањ па подносилац предлога, има интерес да укаже, на супротност члана 12 по коме су сви учесници дужни да се придржавају начела савесности и поштења, у заснивању облигационог односа сагласна члану 12 Закона о Облигационим Односима , а своју легитимацију заснива на члану 109 Закона о Облигационим Односима.

- Дакле, прецима подносиоца предлога је буквално отета имовина, предметима непокретности, без доношења икакве одлуке и без примене закона, примењен је облик својине, над непокретностима, без одређеног начина и пута, одређен самим законом, изиграни су преци подносиоца. Изиграно је од НН лица и сам закон, како се то несумњиво утврђује из приложеног уверења општинске геодетске управе Ужица од 22.02.1990.год. па 23.01.2001.год. и 30.10.1992.год. Катастар земљишта је тада а и сада била једина евиденција земљишта, непокретности, јер у Ужицу не постоје земљишне књиге, а да су постојале земљишне књиге, до преноса 1947. и 1948. године не би могло доћи, да појединци врше пренос земљишта по свом хтењу, а касније мењају кориснике земљишта, прва на Народни Одбор касније на Скупштину Општине одлукама, са поседовним листовима, до којих предлагачи преци и предлагач није могао доћи све док се нису отворили историјски архив на слободни увид грађанима 1992. године, све је прикупљена грађа доказни материјал Ужичког архива .

- Извршен упис друштвене на такав начин 1948. године је крајње незаконит, супротан је импративиома одредбама и саме наредбе о ревизији катастра о довођење катастарског операта у сагласност са стварним стањем на терену (службеног листа ФНРЈ бр 8/48) јер су у катастру била уписана приватна физичка лица као

држаоци непокретности, по правним правила СГЗ која су се примењивала у смислу чл. 3 и 4, Закона о неважности правних прописа донетих пре 06. априла 1941.год. и за време непријатељске окупације (службени лист ФНРЈ број 86/46) па Закона о катастру земљишта, и броју позитивних прописа међу којима је одредба члана 8 Закона о својинско правних односа, по којој се право својине може одузети или ограничити само у складу са уставом или законом што је било једино начело тада важећег устава ФНРЈ члан 55 и 66 па до садађњег устава.

УРЕДА О УКЊИЖБИ СЛУ ЛИСТ ФНРЈ 58/47

- Подоносилац предлога тражи Обнову поступка због чињеница, које је орган утврдио, у ранијем поступку, а не због оних које је утврдио суд, тражи се утврђивање насталих решења управног акта на основу ништавног правног посла од НН лица између катастарског елабората за непокретност КО Дретња Ужица и Народног Одбора Бела Земља 1947. па надаље Народног Одбора Среза Т. Ужица па Скупштине Општине Титовог Ужица од 1948. године па надаље да се огласе ништавним управни акти решења на основу члана 258 ст 1 и члана 257 ст 1 тачка 5 Закона о Управном поступку и то цео правни посао везан за имовину означену напред, огласи ништавним на основу истог зајона.

- Решење Народног Одбора Среза Ужичког у Титовом Ужицу број 5753/54 од 23.10.1954. године, Решење народног одбора општине Бела Земља од председника Савета за привреду и финансије, решење без броја. Решење Скупштине општине Тит. Ужице број 01-12315 од 28.12.1963.год. под тачком 1 до тачке 5 истог решења, Решење Скупштине Општине Тит. Ужица број 03-8425/1 од 19.09.1966.год., Решење Скупштине Општине Тит. Ужица 01-10092 од 24.06.1965.год. под тачком 2-3 истог решења, Решење општинског секретаријата за привреду и финансије број 04-465-110/82 од 04.10.1982.год.

- Окончаним поступком, управом скупштина града Ужица, решењем -1-бр 465-15/01-1 од 22.12.2011. године службено лице које је припремало нацрт решења за скупштину рграда изиграло је скупштину и извршни савет скупштине града тако што је прикривало чињенице одлучне за предмет, правне ствари, око имовинског односа и игнорисао доказе приложене оверене преписе, који су приложени уз поднет захтев од 18.02.2000.године и прилози од 22.08.2001. године у попису акта предатог у предмету 07 бр 465-5/97год.. на пример, доказе о стицању својине на предметној непокретности својих предака на име Врбић Милије из Дретња предат је органу за одлучивање, уз предмет захтева да се

огласе решења народног одбора ништавним, доказ о родној грани од кога подносилац предлога потиче директно по мушкој линији је исти, предат органу да су преци подносиоца предлога били уписани као држаоци, и корисници имовине напред означене, имовине 1934. године па брисани без ма каквог акта о одузимању имовине, предвиђен законом, из поседовног листа 129 КО Дретањ 1947.год. предат је доказ решење Окружног суда Ужица бр Пл – 331/47 на име Тановић Видоја, предата је потврда Савеза Слепих из Ужица бр 10/2002 од 11.02.2002. године на име Милисава Марића и Радомира Шопаловића који су злоупотребљени за ревизију катастра 1948.год. за интерес стварања поседовног листа 134 и 156 КО Дретањ Ужице. Дакле, изгледа да су два потпуно слепа лица развластили од имовине претке подносиоца обнове поступка, јер на њиховим поседовним листовима заснивају се извештаји катастарског елабората 156 и 134 КО Дретањ, служе као основ за решења Народног одбора. Безобразлук је још већи кад у задњем пасусу решења скупштине пише, да се у катастру земљиште није водило на име подносиоца захтева нити његовог правног претходника , и да је утврђено да нема законских неправилности. Подносиоцу захтева за обнову поступка није дата могућност да учествује пред органима који су одлучивали о имовинском праву на које се захтев односио из 1997. године нити о поднетом захтеву обновљеном за исту правну ствар 22.08.2001. године насловљен предлог Скупштини Општине Ужица 01 – бр 465-15/01 а одлучено Решењем Скупштина Града 1 број 465-15/01-1 од 22.12.2011.год. а председник Радиша Марјановић. Предмет је ове правне ствари, потпуно шиканирао, без икаквог разлога. За обнову поступка прилаже се и решење о рехабилитацији на име Тановић Видоја из Дретња, решење Вишег суда у Ужицу од 09. априла 2014. године број 37/12 којим се укидају све правне последице проистекле из наведеног прогона и насиља.

- Подносилац предлога за обнову поступка, тражи да учествује у поступку, од почетка припреме нацрта решења, па до коначне одлуке Скупштине града Ужица да би указао на сваки писмени доказ и примену закона о правим стварима која су у вези поседовним листовима код оспореним и решењима чија се оглашавање ништавним тражи а напред означена.

Тановић Милутин

Датум
27.10.2016.год.

Тановић Милутин
Ул. Хероја Јерковића 10/14
Ужице

Скупштина града Ужица, на седници одржаној 22.12.2011.године, поступајући по налогу Управног суда изнетог у пресуди број 20 Увп I 230/10 (2009) од 15.12.2010.године, у поступку по захтеву Тановић Милутина из Ужица, ул. Хероја Јерковића бр.10/14, за оглашавање ништавим решења Народног одбора Среза Ужичког број 5753/54 од 23.10.1954.године, на основу члана 192, 196.-201. Закона о општем управном поступку ("Сл.лист СРЈ", број 33/97 и 31/01), а у вези са чланом 257. и 258. истог Закона и члана 41. Статута града Ужица и ("Сл.лист града Ужица", број 11/08), доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се, захтев Тановић Милутина из Ужица, улица Хероја Јерковића број 10/14 за оглашавање ништавим решења Народног одбора Среза Ужичког број 5753/54 од 23.10.1954.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Управног суда у Београду број 20 Увп I 230/10 (2009) од 15.12.2010.године, уважен је захтев и преиначено решење Окружног суда у Ужицу број У. 46/02 од 15.12.2006.године, тако што се уважава тужба Тановић Милутина из Ужица и налаже Скупштини града Ужица да одлучи по захтеву тужиоца од 22.08.2001.године, за оглашавање ништавим решења Народног одбора Среза Ужичког број 5753/54 од 23.10.1954.године, у року од 30 дана од дана пријема ове пресуде.

Поступајући по налогу Управног суда изнетог у наведеној пресуди, те увидом у списе предмета утврђено је да је Тановић Милутин из Ужица поднео предлог Скупштини општине Ужице 01 број 465-15/01 од 22.08.2001.године за оглашавање ништавим решења:

- решења НО Среза ужичког број 5753/54 од 23.10.1954.године,
- решења Савета за привреду и финансије НО Општине Бела Земља од 29.10.1956.године,
- решења СО Т.Ужице Ужице број 01-12315 од 28.12.1963.године,
- решења СО Т.Ужице број 03-8425/1 од 19.09.1966.године,
- решења СО Т.Ужице бр. 01-10092 од 24.06.1965.године, под тачком 2. и 3,
- решења Општинског секретаријата за привреду и финансије 04 број 465-110/82 од 04.10.1982.године,

а на основу члана 257. став 1. тачка 5. и чана 258. став 1. Закона о општем управном поступку, наводећи да пре доношења наведених решења није донет никакав акт о одузимању земље из приватног поседа, да примерак оспорених решења никада није достављен породици Тановић, да је на основу истих располагано имовином у власништву Врбић Милије, а да је од њега имовину наследио син Сретен Врбић Тановић, од Сретена син Радисав Ракић, од Радисава син Тановић Видоје, а од Видоја син Тановић Милутин, као и да је породично име Врбић замењено породичним именом Тановић.

Такође, на записник састављен дана 10.11.2011.године, исти изјави да је његов предак Врбић Милија из Дријетња од Комисије за расподелу имања откупљене од качерских турака проглашен сопственником на имање "Потес Борићи" у мерама и границама, што доказује актом суда општине качерске од

03.08.1873.године, те уверењем суда општине ужичке да је за исто његов деда Радисав Ракић био порески обвезник. Првобитним државним премером 1934. године, имање "Потес Борићи" добија 6 катастарских парцела, без промене власника, а ревизијом 1948.године, наведена имовина је прекњижена без икаквог поступка за интерес Народних одбора и бива уписана као сеоска општренародна имовина, када се формира и сељачка задруга. Тада су формирани потпуно самовласно, без вођења поступка поседовни листови 156 и 134, који прикривају власништво мојих предака, и то од стране службеног лица Кремић Миливоја који је за поверенике поставио два потпуно слепа лица, који никад нису били житељи села Дријетањ, те ни познаваоци сеоских прилика што доказује потврдом Међуопштинске организације слепих бр. 10/2002 од 11.02.2002.године.

На крају истиче да се на овако неисправним листовима, који немају својство управног акта није могао вршити пренос приватне својине у сеоску, односно општенародну имовину, нити су се могле доносити одлуке Народних одбора, а да су искључиво на њима донета решења чију апсолутну ништавост тражи.

Поступајући по наведеном предлогу, увидом у списе предмета, односно приложену документацију, податке прибављење од Службе за катастар непокретности Ужице, као и списе предмета 07 број 465-7/97, утврђено је следеће чињенично стање:

- да је решењем Народног одбора Среза Ужичког у Т.Ужицу број 5753/54 од 23.10.1954. године, на основу Закона о народним одборима Среза и Уредбе о коришћењу утрина и пашњака општенародне имовине, уважена молба Дирекција шума у Т.Ужицу од 25.08.1954.године и остављене на коришћење следеће парцеле утрина на Белој Земљи из општенародне имовине и то: кат.парц.бр.1453, по култури пашњак у површини 13.05.58 ха и кат.парц.бр.1454, по култури пашњак у површини од 2.74.71 ха, обе КО Дријетањ;

- да је пресудом Општинског суда у Т.Ужицу П.бр. 1527/78 од 21.12.1978.године, одбијен као неоснован захтев тужиоца Тановић Видоја, оца подносиоца захтева да се утврди да је искључиви власник кат.парцела бр. 1453/1, 1428/1, 1428/2, 1453/2 и 1454, све КО Дријетањ;

- да је увидом у уверење Општинске геодетске управе 08 број 952-1-210 од 30.10.1992. године и допуну овог уверења утврђено је да су кат.парц. бр. 1453 и 1454 КО Дријетањ, обе по култури пашњак VI класе уписане у поседовни лист 156 КО Дријетањ, као Добо села Качер и то: кат.парц.бр. 1453 у површини од 13.05.58 ха, а кат.парц.бр. 1454 у површини од 0.74.71 ха, као и да су ове парцеле 1956. године уписане у лист Дирекција шума, односно Шумског газдинства на основу решења Народног одбора Среза Ужичког, број 5753/54 од 23.10.1954. године;

У вези са овим поступком извршен је увид и у решење Службе за катастар непокретности Ужице број 952-01-68/2002-Ц од 10.04.2002.године, којим се одбија предлог Тановић Милутина за поништај поседнових листова број 121, 129,133, 134, 156 и 220 КО Дријетањ, који су формирани првим премером 1934. године као носнован, уз образложење да су све промене у катастру земљишта почев од 1934.године, а које се односе на кат.парцеле број 1428/1, 1428/2, 1450/1, 1451, 1453/1, 1452/1, 1452/2 и 1454/1 КО Дријетањ, извршене у складу са законом

и на основу исправа сачињених у складу са податцима премера и катастра земљишта надлежног геодетског органа, што је у складу са одредбама Закона о премеру катастра земљишта, а којима је предвиђено да је основ за промену корисника земљишта у катастарском операту правонажна одлука суда или дургог надлежног органа и уговор оверен код суда.

Републички геодетски завод је решењем 03 број 952-01-430/02 од 31.07.2002.године, одбио жалбу именованог изјављену на наведено решење Службе за катастар непокретности Ужице као неосновану, истичући да су наведени поседовни листови формирани првим премером из 1934.године, који премер је спроведен на основу тада важећих прописа, те да имајући у виду овакво утврђено чињенично стање, као и чињеницу да жалилац није доказао право својине, а ни право својине својих правних претходника, без правоснажне одлуке суда којом се утврђује жалиочево право у односу на уписане кориснике, није се могло поступити по захтеву.

Окружни суд у Ужицу је пресудом број У.46/02 од 29.11.2002.године, у управном спору по тужби Тановић Милутина из Ужица против тужене Општине Ужице услед недоношења решења по захтеву тужиоца, уважио тужбу и наложио туженој Скупштини општине да донесе решење којим ће одлучити о захтеву тужиоца да се огласи ништавим решење Народног одбора Среза Ужичког број 5753/54 од 23.10.1954. године.

Имајући у виду да је Тановић Милутин својим захтевом 01 број 465-15/01 од 22.08.2001.године, за оглашавање ништавим горе наведених решења обухватио (објединио) већ раније поднете захтеве у предметима 01 број 465-5/97 од 31.03.1997.године и 01 број 465-4/01 од 09.02.2001.године, то по истом у наведеном периоду није одлучивано обзиром да су до подношења задњег захтева већ вођени одвојени поступци о истој правној ствари.

С тим у вези извршен је и увид у списе предмета 07 број 465-7/97 и утврђено да је решењем Скупштине општине Ужице 01 број 465-7/97 од 06.11.2002.године, одбијен захтев Тановић Милутина за оглашавање ништавим решења Народног одбора Среза Ужичког број 5753/54 од 23.10.1954.године и решења Скупштине општине Т.Ужице 03 број 8425/1-66 од 19.09.1966.године.

Окружни суд у Ужицу је пресудом У.бр. 85/02 од 04.06.2003.године, у управном спору тужиоца Тановић Милутина, ради поништаја решења Скупштине општине Ужице 01 број 465-7/97 од 06.11.2002.године, тужбу одбио, истичући да у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, нема повреде поступка који би утицали на другачију одлуку у овој правној ствари, те да је на утврђено чињенично стање правилно примењен материјални пропис на који се тужени орган у образложењу позива, као и да су при томе побијаним решењем оцењена и расправљена сва питања и околности који би могли бити од значаја за оцену законитости оспореног решења и за такву одлуку су дати довољни и правилни разлози.

Врховни суд Србије је решавајући по захтеву истог за ванредно преиспитивање правоснажне пресуде Окружног суда у Ужицу У.бр. 85/02 од 04.06.2003.године, донео пресуду Увп И 177/03 од 29.01.2004.годинине, којом је одбио захтев Тановић Милутина, истичући да је Окружни суд у Ужицу у управном спору правилно нашао да решењем туженог органа није повређен закон

на штету тужиоца. Врховни суд Србије налази да је пресуда Окружног суда донета без повреда правила поступка које би могле бити од утицаја при решавању ове управне ствари, да је на утврђено чињенично стање правилно примењен материјални пропис, при чему су побијаном пресудом оцењена сва питања и околности које би могле бити од утицаја на законитост оспореног решења и за ту оцену дати су довољни и потпуни разлози које и овај суд у свему прихвата.

Одредбама члана 257. став. 1 тачка 5. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ", број 33/97 и 31/01) прописано је да се ништавим оглашава решење које садржи неправилност која је по некој изричитој законској одредби предвиђена ко разлог ништавости.

Имајући у виду напред изнето, да је предметно решење за које се тражи да се огласи ништавим, донето по тада важећим прописима, као и да се земљиште којим је располагано наведеним решењем у катастру није водило на име подносиоца захтева, нити на његовог правног претходника, утврђено је да нема законске неправилности која је предвиђена као разлог ништавости, па је одлучено као у диспозитиву овог решења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења није допуштена жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда Републике Србије у року од 30 (тридесет) дана од дана пријема истог.

СКУПШТИНА ГРАДА УЖИЦА
I број 465-15/01-1 од 22.12.2011.године

ДОСТАВИТИ:
1.Тановић Милутину из из Ужица,
Ул. Хероја Јерковића бр. 10/14
2. ГЈП Ужице
3. У предмет

ПРЕДСЕДНИК
СКУПШТИНЕ ГРАДА УЖИЦА
Радиша Марјановић